

unii din neguțători, ori pe unii medici, ce va să ȳică

Bună țără,
Rea tocmielă? (1)

și 'ți voru răspunde c'aci e vorba de bani; că adică mușteriii se tocmescă ca la piétă cându iți dau unu procesă, cându iți cum-pără ceva, cându te chiamă la vr'unu bolnavu, și că tocmiela nu e bună de felu. Rară, rară de totu se voru găsi și de cei cari se scia că *tocmielă*, vorbă vechiă, însemneză «organizare, constituiere», și că proverbulu vrea s'arête că «țera e bună, d'eru r'eu organizată»; căci rari suntă cei ce citescă cronicile și cari potă vedé că Simeon Dascălulu nu ȳice, pe timpul s'eu, «Istoria și organizațiunea țeriloru vecine», ci «Povestea și *tocmiela* altorū țeri ce suntă pe 'mprejură». (2)

Așia d'eru, pe d'ua parte vechia vorbire trebuie păstrată cu stăruință; pe d'alta, esplicată printr'unu glosarū de cele mai rare și mai puțină cunoscute espresii. Indicatorulū alfabeticū, arētandū pagina unde se pôte găsi tôte proverbele privitoare la cutare ori cutare cuvântū, va fi uă completare din cele mai nemerite pentru unu așia glosarū de vorbe. (3)

(1) PROVERBELE ROM., de Hințescu, pagina 185.

(2) LETOPISITIELE TERII MOLDOVII edit. cit., apendicele VII, pag. 30.

(3) Rămâne la scrupulositatea culegătorulū ca să facă același lucru pentru numele proprii de persone, localități, etc.